

Tatai Tömegsport és Tájfutó Honvéd Sportegyesület

TTT-HSE

<http://ttt-tata.etata.hu>; ttt.tata.2004@gmail.com 2890 Tata, Május 1 út 53/B.2/2.

63200030-11023517

06 (30) 575-4324

18614828-2-11

= Tájfutás * Atlétika * Jászat * Túra * Focisuli * Sportlövészet * Ökölvívás * TataCross * Rodeo Dancer's * Warhammer * Tactical Combat * Teke * Seymenek * Dragons =

2010. év kirándulásainak összefoglalói, beszámolók,

SZÖSSZENETEK

Írta és lejegyezte: Mészáros Károly
Részvevők, szereplők: Csavargó Csapat

2010. február 07-12.

TTT SÍTÚRA

Szlovákia / Tatranska Lomnica

A megszokott helyünkre, a Magas Tátrába, pontosabban Tátralomnicra indult a létszámban megnövekedett csapat. Összesen 13 fő gondolta úgy, hogy a téli sízés és az azzal kapcsolatos egyéb szórakozás segít kikapcsolódni.

Vasárnap kora reggel, 7.00-kor indult a tatai különítmény, majd a fővárosban csatlakozott hozzá a többi túratárs. Egy rövid menetparancs kiadása után már suhantunk is az 5 kocsiból álló menetoszloppal.

Természetesen Donovaliban megálltunk, hogy bemelegítsünk egy kicsit. Akik nem felejtettek el semmit, azok már neki is lódultak a hegyeknek, de többen voltunk, akik újra beiratkoztak a sí suliba. Bár a nagyon várt dodoshow elmaradt, úgy éreztünk, hogy kellett ez.

Napjainkat általában 4-5 óra sízéssel töltöttük, majd a sílécek felavatása ürügyén esténként volt néhány beöntés, de csak azért, hogy pótoljuk az elpárolgott fagyállók mennyiségét.

A harmadik napon tettünk egy kisebb kirándulást Zakopane helyőrségben, ami mindig egy jó szórakozás számunkra.

Az eltelt 5 nap alatt mindenkire rágyógyult a síléc és egészen jó fejlődés volt tapasztalható mindenki sí tudásában, merészségében és lendületességében, sokat tanultunk.

Idén először több pályát is kipróbáltunk.

Legelőször Donovali, majd a Zdiár-ban lévő két sícentrum (Strednica és a település központja) igazán jó volt a begyakorlásra és a fejlődésre. Komolyabb terep volt a Bachledova Dolina. Levezetésképpen pedig az utolsó napon Stry Smokovec volt a helyszín.

2010. április 24.

B E S Z Á M O L Ó K / Szösszenetek

VELENCE KÖRNYÉKI TITKOK ÉS KINCSEK NYOMÁBAN

Az indulás nem egy helyről történt.

A többség a kezdeti beöntés után Budapest-Nadap útvonalon, míg a kisebbség (ez nem etnikai fogalom) Tata-Dinnyés(Ny)-Pákozdd-Doni Emlékhely-Nadap útvonalon haladva az előre egyáltalán nem tervezett Nadapi Nadír-ponton történt találkozás után egyesült. Az így kialakult fő erők együtt tekintették meg a szintezési ősjegyet, melyről Ocsó több érdekes és érdektelen információt jelentett mindenki tetszésére.

Indulás után az oszlop éllel 08:20-kor, véggel 08:45-kor megérkezett. A busz rövid terepfelderítést hajtott végre Velence, Kápolnásnyék, Sukoró térségében, nem tudjuk miért. A buszvezető sem.

A méltán impozáns Doni Emlékhelynél fejet hajtottunk az akkori áldozatok emlékének és meghallgattuk Papp Zsiga beszámolóját az akkori történeti helyzetről és eseményekről.

A következő program során átadtuk magunkat a sétálás (hegyre fel, hegyre le) örömének és meglátogattuk a több millió év óta ingó köveket, hátha éppen most dőlnek el, de nem volt szerencsénk. Mivel az u.n. Pandúr köveket nem akartuk már megnézni, mert szorított az idő (és a cipő) gyorsan elindultunk a buszhoz.

Miután lefényképeztük a Pandur köveket és csúszkáltunk az ösvényeken egy jóízűt, visszaforogtunk és tényleg elindultunk az autóbuszunk felé. Másfelé már nem is mehettünk.

Rövid és megrázó utazás után megérkeztünk a katonai emlékhelyre, melyet igazán ajánlhatunk mindenkinek, aki csak olvassa ezt a beszámolót (Az emlékhely honlapja itt...)

Az érdekességek megtekintése után elhelyeztünk az arcunkban néhány tányér bablevest és pom-post majd válaszoltunk Ocsó néhány túrával kapcsolatos kérdésére, melynek eredményét a buszon utazók már az indulás után megtudhatták. (E sorok írója jelenleg nem rendelkezik ezekkel az információkkal, bár egy megbízható háttér információ alapján tudja, hogy Godó Laci és neje 4. helyezést ért el. A helyezettnek járó egy üveg vörösbort a buszon utazó hátsó traktus a gigák mozdítása nélkül nyelte el.)

Az ebéd után a csapat ismét két szárnyra oszlott. A balszárny az ingó kövek meglátogatása során rájuk tapadt por és izzadság leöblítése céljából meglátogatta az agárdi gyógyfürdőt, ahol retkes testeiket a hús habokba merítették. A jobb szárny sportemberekhez és a szakosztály nevéhez illő módon tovább folytatta a természetjárását, majd a tartalék energiákat is felszabadítva, a végelgyengülésük előtt sikerült buszra szállni, ahonnan le sem szálltak hazáig.

Tisztelettel jelentem, hogy a tatai különítmény is sikeresen hazaért, miután meglátogattuk Piri nénit és csapatát.

2010. május 28.

KALANDOZÁSOK HORVÁTORSZÁGBAN

Betartva a hagyományainkat Budapestről indultunk és a beszámoló címének megfelelően készültünk az előttünk álló kalandokra, ami aztán be is következett.

Zötyögve a buszon érdeklődéssel hallgattuk vezetőink gondolatait egy darabig, majd oxigén és érdeklődés hiányában a busz hátsó traktusában utazók álmokra hajtották fejüket strandról, hideg sörről és hűvös tengeri szellőről álmodva. A pihenő helyén felriadva tudatosult bennünk, hogy a klíma véglegesen kilehelte a lelkét. Imába foglaltuk Gyuszi nevét és alig vártuk, hogy megérkezzen a hidegfront, ami aztán meg is érkezett a végére.

A tengerpart felé száguldva első megállónk Zágráb volt, ahol Disztl Antal (fekete lyukacsos cipőben) kápráztatott el minket, mert mindent tudott a főváros történelméről és az ott történekről. Igazán kellemes városnézés volt.

Egy rövid izzadás a buszon és máris megérkeztünk Risnjak Nemzeti Park bejáratához, ahol egy áttekintő térképen tanulmányozva a séta útvonalát a csoport zömével elindultunk. Néhányan a sör mellett döntöttek, amiből be is döntöttek néhányat (Isd. Mócsai). Kis idő múlva már fogalmunk sem volt merre járunk, így több részre oszlott a csapat és a végén egymást túllícitálva bizonygatta mindenki, hogy őneki volt kellemesebb. Én azoknak hittem, akik a sört itták.

Estére megérkeztünk Selcére és elfoglaltuk a szállást. Akinek szerencséje volt az tengerre néző szobát kapott. Irigyeltük is őket, bár sok időnk nem volt bámulni a tengert. Nekünk egy hajókajütnyi szoba jutott csodálatos kilátással a tűzfalra. Olyan kicsi volt, hogy Vali néninek ki kellett jönni, amikor én bementem. Aztán vacsora és séta a tengerparton.

Másnap, ami egyeseknek ténylegesen másnap volt elindultunk Rijeka (Fiume) meghódítására. Idegenvezetőnk segítségével sikerült is meghódítani a várost, majd információkkal és benzingőzzel telve rogyadozó lábakkal szálltunk fel kedvenc buszunkra egy kicsit szaunázni.

Pihenésképpen Krk szigeten sétáltunk egy kicsit, majd Baskán a tengerparton frissítettük magunkat egy kis sörrrel és fagyival. Egyeseknek ez is kevés volt és fürdés közben megkóstolta a tengervizet is. Nem okozott nagy tetszést, de legalább úszni lehetett benne. (A sörben is)

Este vacsora és a másnaposság előkészítése volt a fő program. Szűkebb nézőközönség előtt az elnök úr tartott egy kis "fürdő show"-t a csapat és az arra sétálók nagy örömeire, bár egyeseknek megrázó élményt okozva.

Kellett is az erőnlét, mert harmadnap megrohmoztuk az Észak-Velebiti Nemzeti Parkot. Utazva a kacskaringós, szerpentinekkel sűrűn tarkított tengerparton úgy éreztük magunkat a buszon, mint egy repülő szaunában. A nemzeti park munkatársai mindent megtettek azért, hogy jól érezzük magunkat. Csak nekünk és csak akkor meghallgattunk egy színvonalas előadást a parkról, megtekintettünk egy erdészeti kiállítást, ahol Józsi bácsi átvéve az irányítást minden eszközt bemutatott nekünk. A végére simán kivágtunk volna egy erdőt is, de mi környezetvédők vagyunk és nem tettük. Buszra szállva felkúsztunk a hegy tetejére. Egész úton azon gondolkodám, hogyan fogom kibírni a visszautat. A hegyen már érezhető volt a klímaváltozás ezért nagy sikert aratott a bozótos pálinka, amivel a házigazdák kedveskedtek a csapatnak. Miután elpusztítottuk az anyagot elég erőt kaptunk ahhoz, hogy felmásszunk a szikla

7./ Amikor kikötött a Pasa, mit kiabált az elnök úr?

- a) Kubai búbópestis karantén
- b) Zágrábi búbópestis karám
- c) Adjatok sört

8./ Hány fokon forr fel az agyvíz a busz tatján (Hátsó kontraktus)?

- a) 60°C
- b) 59,8°C
- c) A busz eleje szerint hideg van.

9./ A nemzetközi orvosi vélemény szerint mi okoz azonnali agyvérzést?

- a) pula
- b) puma
- c) puha

10./ Mit énekelt Józsi bácsi a Pasa fedélzetén?

- a) Baj van, baj van...
- b) Baj van a részeg tengerésszel...
- c) Mary elutazott az Új Hebridákra...

+1 / Ha a fa kb 540 évet élt, akkor a buszon ülő emberek, akik másfél liter pálinkát ittak a kirándulás alatt, hány évet élnek?

- a) bé
- b) cé
- c) a-be

Szétlövő kérdés döntetlen esetére (*különdíj: 1 db. cerbona szelet*)

- Stupasti Jaglac - mikor virágzik, milyen színű és ki az apja?

- a) minden reggel,
- b) Aquila Chrysaetos (szirti sas)
- c) Amikor az orgona virágzik nyár elején...

Horvátország-Kvarner / létszám: 46 fő

Autóbusz: Hannibál Busz Kft, sofőr: Győri Gyula (1.800 km)

Szállás: Selce ,Bjelovári erdőszet üdülője

Láttuk és bejártuk:

Zágráb, Rinsjak Nemzeti Park, Fiume, Krk,-sziget, Baska, Észak Velebiti Nemzeti Park, Plitvicei-tavak

2010. szeptember 26.
EGY NAP A VÉRTES HEGYSÉGBEN
Székesfehérvár, Gánt

A már megszokott koreográfiával, szinte becsukott szemmel indulunk a vértesi túránkra. Budapesten beöntés és indulás és megint beöntés. Tatáról csak indulás. Mind a két irányból a találkozási pont felé menet sűrűn fohászokodtunk az égiekhez, hogy ne a már unalomig ismert esős kirándulásunk legyen (mert a szegény igáslovak megáznak), hanem egy verőfényes, napsütéses kiruccanás. Fohászaink eredménye az lett, mint később kiderült, hogy nem derült ki.

Egy dolog derült ki, hogy elvesztettük napisten kegyeit, de nem mi estünk kétségbe, hanem az eső.

Hajnali 8.45 és 9.00 között a két csapat találkozásakor sűrű ölelések és csattanós csókok cseréltek gazdát, majd sűrű hátba veregetések közepette mindenki tudta, hogy mi történ azóta, amióta nem találkoztunk.

Kicsit később meleg szeretettel üdvözöltük az idegen vezetőt, aki tényleg idegen volt és vezetett is. Először át az úton az óvárosba, majd azon végig és megint.

Megismertük az összes templomot, királyszobrot és minden érdekfeszítő épületet és mondhatni sok ismeretre tettünk szert. Még Bobori uram is, aki több éves itteni munkaviszony után jött rá, hogy a Királyok városáról gondolt eddigi ismeretei még sok kívánni valót hagynak maguk után. (Megjegyzendő, hogy a délutáni szellemi vetélkedőig sem volt képes a honismereteiben keletkezett fehér foltokat megszüntetni. Mondjuk én sem.)

A városnéző program után ruháinkat letépvé rohantunk a legközelebbi pisilató helyre és ideiglenes árvizet okoztunk a város vízhálózatában.

Gyors buszra szállás után pillanatok alatt a Bori várban találtuk magunkat, ahol megtudtuk, hogy a vár nem az igáslóról kapta a nevét. (A várról bővebben itt..)

Kellően kiéhezve érkezünk Gántra, Piri néni éttermébe, ahol egy szempillantás alatt raktunk be az arcunkba több tányér tárkonyos vadragu levest, néhány szarvasból elkészített pörköltet. A merészebb túra társak az ebéd közben egy zsiráfról elnevezett söröskrigliből sörözgettek.

Mivel az eső nem hagyott alább, megsajnáltuk a lovakat és csak egy rövid, mit sem érő lovas kocsikázást tettünk a falu területén, meg sem közelítve eredeti célunkat Kápolnapusztát. De hát a lovak nem bírták volna.

A lovak megmentése feletti határtalan örömében Ocsó előrántotta a megszerzett ismereteinket felmérő tesztkérdéseit, hogy elkésérítsen minket.

A szellemi versenyt megint Ivánék nyerték, ezért javaslom a továbbiakban indok nélküli diszkvalifikációjukat, ezzel is nagyobb esélyt adva azoknak, akik nyerni is akarnak.

Örültünk egymásnak, kellemes program volt. Köszönjük.

2010. október 16-17.

EGY HÉTVÉGE A MECSEKBEN

Pécs, Villánykövesd, Drávaszabolcs, Villány

Ha a tisztelt olvasó a képek megtekintésével kezd, rögtön láthatja, hogy frissen festett lakás várta kedvenc túravezetőnket a kirándulás után, amihez külön gratulálunk.

Az indulás előtt feltett kérdésekre, hogy ki fogja összegezni a programot senki sem jelentkezett, ezért a következő generáció kedvéért elvállaltam ezt a feladatot. (Megint).

Ezúton is üdvözlöm azokat az egyesületi tagokat, akik ezt a rövid szösszenetet mintegy 94 év múlva olvassák, egyben kérem őket, hogy a centenáriumi ünnepség során röviden említsék meg, hogy létezett néhány tucat örült turista, akik szabadidőjüket feláldozva, a közösség érdekében képesek voltak jól érezni magukat.

Ez is úgy kezdődött, mint egy normális nap a fővárosi lakosok számára, de hamar kiderült, hogy a Kerepesi úton található bázis előtt gyülekező hölgyek és urak nagy tettet fognak végrehajtani.

Eltöltének egy hétvégét a Mecsekben.

Indulás után többen türelmetlenül fészkelődtek a helyükön a veszélyesen kanyargós utak miatt, mert ez volt az akadály a első beöntés megkezdésének. De aztán megkezdték. A beöntést. A kiosztott poharakba.

Végre megnyugodtunk a beöntés után, mikor egy hirtelen mozdulattal Ocsó előrántotta a szellemi totó úrlapjait. Ez kisebb riadalmat okozott a gyanútlanul iszogató és beszélgető tettestársak között, de mások csodálatát is kiváltó alkalmazkodó képességünket előtérbe helyezve megbirkóztunk ezzel a váratlan eseménnyel. Is.

Rövidesen Pécssett (en) találtuk magunkat, ahol egy kiváló idegenvezető idegenvezetett minket megmutatva minden olyan helyet, ami figyelemre méltó volt.

A szakmai és tudományos kérdéseket most nem forszírozva (mindenki nézzen utána!) mintegy 13:00-kor szomorú búcsút vettünk vezetőnktől és belevetettük magunkat Pécs kulturális és gasztronómiai bugyraiba és mindenki saját képességeinek birtokában tette azt, amit az élet számára megszabott, ki itt, ki ott. (Múzeum, kocsmá)

A buszra szállásig mindenki elegendő ismeretet és maligánt szerzett a másnapi szellemi teszt megoldásához, bár a kérdések között nagy meglepetésünkre egyetlen kocsmá neve sem szerepelt.

Hogy teljes legyen az örömünk, túravezetőnk ellentmondást nem tűrő javaslatára útba ejtettük Tettye nevű dervisképzőt, hogy a magasból tekintsünk rá Pécs háztetőire. Első kísérletre a modern kor vívmányait felhasználva tettünk egy kört a belváros körül, majd kisség ideges vezetőnk elkezdett kutakodni az emlékezetében, hogy merre is kell menni, de csak egy nénikét találtunk, aki azon a környéken 40 éve nem látott buszt, de az sem az volt. Megfordultunk és a mamika javaslatára tényleg ara mentünk, amerre ki volt táblázva Pécs eme nevezetessége. Rövid autóbuszos városnézésünk eredményeként megtudtuk, hogy Európa kulturális fővárosában legalább három egyforma alagút van és összesen 39 vértanú szobor a három barbakán környékén. Ezt még a tősgyökeres, évek óta Pécssett lakó tüke tulajdonosok sem tudták, de mi ezt is meg tudtuk. Számunkra Pécs nagyon tettyett különösen a Tettye és az oda vezető kalandos út.

A jól szervezett kirándulás és több napos egyeztetések eredményeként alig okoztunk kisebb riadalmat a szálló alkalmazottai és az étteremben dolgozók között, de a borkóstoló alapanyaga és a késői vacsora nyugtatólag hatott a csapatra.

Nem kellett keveset inni ahhoz, hogy spontán felköszöntsük az alig 28 (egyeseeknek 29) éves házassági évfordulójukat ünneplő fiatal párt Pistit és kedves nejét. (A kor kemény vasfoga a vőlegényen látszott csak, így mindenki Tündit dicsérte.)

*Reggelre kelve, ahogyan ez itt szokás,
Kocsmába ment le János és Tamás.
Zárva volt az étterem s nőtt a csapat vágya,
Előkerült néhány törköly, meg vagy hat üveg ágya.
S.*

A csapat zöme lenyomott néhány ampulla májrákbeindítót, hogy elég türelme legyen kivárni a reggeli kezdetét. A hosszú és semmit sem érő reggeli után gyorsan bepakoltuk a buszunkba a cuccokat és a magatehetetlen alkoholistákat, majd elmentünk gyónni a közeli kegyhelyre. Lélekben megtisztulva hídfőállást foglaltunk a Dráva bal partján, majd hasonló módon foglaltuk el a parton vergődő rozoga ladikot, mint korábban Józsi bácsi vezénylete alatt az Adrián lehorgonyzott vitorlást. A kalózok vezére az addigra magához tért Pisti volt. Miután percek alatt felfaltuk és megittuk a hajón fellelhető gyarmatárút már semmi sem izgatott fel minket, így a további utunk csendesesen telt. Sokkal jobb lett volna a hangulat, ha Árpit beledobjuk a vízbe, de senkinek sem jutott eszébe, csak nekem most.

A vízi életmód miatt megszomjazó és megéhező fáradt vándorok minden óvatosságot mellőzve megszállták Villány helyőrséget, ahol Anna nénje megpimpósodott borától felizgulva, messze elkerülve az öreg lányt és viharvert csapszékét más pincékben lendítették fel az idegenforgalmat, ezzel is segítve a magyar borvidék hírének és ismeretségének további fejlődését. Megjelenésünk maradandó hiányt keltett a vidéken felhalmozott borok mennyiségében.

Buszra szállva az időt totó kitöltésével, csendes józanódással és a kétnapi szellemi megterhelés győzteseinek kiválasztásával töltöttük. Végre nem az Andáék nyertek. (Igaz nem is voltak ott csak lélekben, és ez kevés volt a győzelemhez)

A két napos megpróbáltatásainkra kedves túravezetőnk tette fel a pontot, amikor kronológiai sorrendben, szakmailag kiválóan alátámasztva összefoglalta az eseményeket. Ezzel a rövid szösszenettel meg sem próbáltam hasonló összefoglalást adni, de elegendő irigységet igyekeztem kelteni azokban, akik most nem tudtak jelen lenni és megfelelni a magas követelményeknek, ami nem más, mint jókedv, jó hangulat, értelmes program és kellemes társaság.

Amiről nem írta, az vagy titok, vagy megfeledkeztem róla.

A képtárban mindenki számára lehetőség van megjegyzéseket hozzáfűzni e remek kis fogalmazványhoz, hogy utódaink előtt ne maradjanak fehér foltok. Gondoljatok arra, hogy mit mondok a köztársasági elnöknek, ha megkérdezi: Ugyan kedves elnök úr, miként gondolja e kiváló társaság történeteinek megörökítését a jövőre nézve?

2010. december 12.

TOR-TÚRA - ÉVADZÁRÓ

Komárom, Tata, Gánt

A kirándulás tervezése örült iramban és nagy odafigyeléssel zajlott, így a konkrét végrehajtás előtt már 3 héttel minden készen állt, hogy újabb felejthetetlen élményben részesítsük kedves túra társainkat.

Egy dolog izgatta a csapat rádió és tv függőségben szenvedő jelentős részét, hogy a beígért rossz időjárás mennyiben gátolja a betervezett programok végrehajtását. Így aztán sokan váltóruhát, váltó cipőt és váltóbotot is hozott magával, de kiderült, hogy az égiek csak ijesztgettek minket, délben már a nap is kisütött, ezzel is mutatva azt az egyszerű örök igazságot, hogy nincs rosszul öltözött turista, csak rossz időjárás jelentés.

Az értesítőben megfogalmazott program szerint kezdődött a kirándulás. A szokásos találkozó és buszra szállás után a buszon ülők végrehajtották a bemosakodást. (Nem voltam ott, de tuti, hogy így volt)

Tata előtt pár méterrel egyesek kihasználták, hogy kérésre megállt a busz a benzinkútnál és megigazították a rosszul megkötött nyakkendőket és a bemosakodás után szétzilált frizurákat, miközben a tatai csapat csendesen ázott a megeredt esőben. Ez annyira felbőszített minket, hogy az értesítőben előre beharangozott tatai beöntő-túrát elnapoltuk annak ellenére, hogy a gyarmatárút otthon hagytuk. Kaptunk néhány rosszalló kritikát, de lepergett rólunk, mint tataiakról a decemberi havas eső.

Komáromba érkezve egyetlen puskalövés nélkül foglaltuk el az erőd fogadó termét, ahol felzabáltuk a nehezen beszerzett pogácsa nagy részét.

A rövid és semmit nem érő tízórai után megismerkedtünk az erőd történelmével és az akkori élet viszonyaitól. Az ismereteket egy jól felkészült, nagy tudású idegenvezető táplálta belénk kalandos élményeket nyújtva a túra során.

A tatai program előtt ismertetésre került a tájékoztató futással kapcsolatos szabályok és követelmények rendszere, majd mindenki megkapta a térképet. Többen csuklottak és csak akkor nyugodtak meg, mikor rájöttek, hogy a befutópont egy forralt bor kiosztó helyen lesz. A séta során a térkép és a helyi bennszülöttek segítségével fedezte fel a csapat Tata legszebb helyeinek egy részét.

Bár a befutás után eredményt nem hirdettünk, buszra szálltunk és megcéloztuk Gánt helyőrséget, ahol Piri néni és csapata már előkészítette a tort, melyet Dezső tiszteletére készített elő. (Dezsőnek meg kell halnia). Dezső nagyon finom volt és rendesen fogyott a zsiráf nyakából is a csapolt sör.

A tor folyamán Józsi bácsi rövid ismertetőt adott a Sarajevó környéki kiruccanásáról, majd a csapatvezetőnk ismertette a 2010. évi költségvetésünket és a 2011. évi programterveket. Ezekről később itt a szakosztály site-ján bővebb infó is lesz.

Még a fizetés előtt Ocsó főnökünknek kisebb meglepetést okozva megköszöntük az egész éves kitartó és fáradhatatlan munkáját egy egyszerű oklevéllel és egy üveg egyedi címkével ellátott alkohol tartalmú üveggel.

A vacsora után buszra szállva észrevétlenül eltelt az út Tatáig, ahol a csapat kiemelkedő egyéniségei szomorú búcsút intve kiugrottak a buszból és végre előbb térhettek nyugovóra, mint a zöm.